

QUIZ 2024

Zestaw do nauki

QUIZ

QUIZ 2024

Lista wersetów do nauki

PLAN AKCJI

1. Jaki jest rezultat usprawiedliwienia z wiary?

Rzym. 5:1 "Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa,"

#NOFILTER

4. W jaki sposób chrześcijanie powinni się miłować?

1 Jana 3:18 "Dzieci, miłujmy nie słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą."

6. Jaką moc ma modlitwa?

Jakuba 5:16 "Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego."

NIGDY SAM

8. Który werset mówi o zapieczętowaniu Duchem Świętym?

Efezjan 1:13-14 "W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, Który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego."

MADE

9. Na czyj obraz został stworzony człowiek?

1 Moj. 1:27 "I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich."

10. Który werset mówi o tym, kiedy Bóg zaczął kształtować człowieka?

Psalm 139:13 "Bo Ty stworzyłeś nerki moje, Ukształtowałeś mnie w łonie matki mojej."

POSZUKIWANIE

14. Kto jest autorem Pisma Świętego?

2 Tym. 3:16 "Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości,"

15. Który werset zachęca nas do stosowania Słowa Bożego?

Jakuba 1:22 "A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie."

NIEPORUSZONY

16. Dlaczego Daniel nie chciał jeść i pić ze stołu króla Babilonu?

Daniela 1:8 "Lecz Daniel postanowił nie kalać się potrawami ze stołu królewskiego ani winem, które król pijał. Prosił więc przełożonego nad sługami dworskimi, by mógł się ustrzec splamienia."

17. Jaka była pierwsza reakcja Daniela kiedy król darował mu czas na zrozumienie znaczenia snu?

Daniela 2:17-18 "Potem pobiegł Daniel do domu i opowiedział tę rzecz swoim towarzyszom: Ananiaszowi, Miszaelowi i Azariaszowi, Aby wybłagali u Boga niebios miłosierdzie z powodu tej tajemnicy, by nie stracono Daniela i jego towarzyszy wraz z pozostałymi magami babilońskimi."

18. Czy Szadrach, Meszach i Abednego zgrzeszyli przeciwko Bogu aby oszczędzić swoje życie?

Daniela 3:17-18 "Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, może nas wyratować, wyratuje nas z rozpalonego pieca ognistego i z twojej ręki, o królu. A jeżeli nie, niech ci będzie wiadome, o królu, że twojego boga nie czcimy i złotemu posągowi, który wzniosłeś, pokłonu nie oddamy."

19. Czy Daniel wyróżniał się na tle innych doradców króla?

Daniela 6:4 "Tenże Daniel wyróżniał się wśród satrapów i ministrów, gdyż był w nim nadzwyczajny duch, i król zamierzał ustanowić go nad całym królestwem."

PUNKT SKUPIENIA

21. Jak możemy okazać pokorę?

Filipian 2:3 "I nie czyńcie nic z kłótności ani przez wzgląd na próżną chwałę, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie."

23. O czym powinni myśleć Chryścijanie?

Filipian 4:8 "Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe, co pocziwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały."

TRUDNE TEMATY

26. Komu powinniśmy ufać w trudnych chwilach?

Psalm 42:6 "Czemu rozpaczasz, duszo moja, i czemu drżysz we mnie? Ufaj Bogu, gdyż jeszcze słać go będę: On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!"

27. Co nie powinno wychodzić z ust chrześcijanina?

Efezjan 4:29 "Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają."

28. Jaki wpływ na człowieka ma jego otoczenie?

Przyp. Sal. 13:20 "Kto obcuje z mędrkami, mądrzeje, lecz kto się brata z głupcami, temu źle się wiedzie."

INSPEKCJA BUDYNKU

31. Jaki jest skutek ukrywania grzechu, a jaki wyznawania go?

Przyp. Sal. 28:13 "Kto ukrywa występki, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia."

QUIZ 2024

Lekcje do nauki

Lekcja 1: Stój twardo

Główna myśl:

Boże cele są większe od naszych problemów

Kluczowy werset:

"Lecz Daniel postanowił nie kłaść się potrawami ze stołu królewskiego ani winem, które król pijał. Prosił więc przełożonego nad sługami dworskimi, by mógł się ustrzec splamienia." **Daniela 1:8**

Ta lekcja to studium pierwszej połowy biblijnej Księgi Daniela. Zobaczymy jak Daniel i jego przyjaciele trwali przy Bogu, gdy Boże cele realizowały się w ich życiu. Ich poświęcenie, by trwać przy Bogu, rozpoczęło się, gdy zostali usunięci ze swojej ojczyzny w Izraelu i zmuszeni do życia w obcej kulturze Babilonu. Zasady rodzinne, praktyki religijne i normy kulturowe, którym wcześniej podlegali, zniknęły. Nie mając nikogo, kto mógłby egzekwować zasady lub upewnić się, że żyją zgodnie z przekonaniem religijnymi, mogli robić, co chcieli. Łatwo byłoby wtopić się w babilońskie zwyczaje i grzeszne praktyki. Ale gdy przyjrzymy się ich sytuacji i problemom, z jakimi się borykali, odkryjemy, że nigdy nie stracili z oczu Bożych celów.

Co ciekawe, ci młodzi mężczyźni byli prawdopodobnie nastolatkami, kiedy to się wydarzyło. Zobaczymy, jak poradzi sobie z okazją do życia bez ograniczeń i dowiemy się, jak my również możemy poradzić sobie z nieoczekiwanymi zmianami w naszym życiu. Studiując pierwszy rozdział Księgi Daniela, odkryjemy, że Boże cele są większe od naszych problemów. Porozmawiamy o życiu tych czterech młodych mężczyzn i zobaczymy jak możemy wykorzystać ich historię, jako inspirację dla nas, byśmy stali twardo przy Bogu.

I. Stój twardo w swoim dążeniu do Boga (Daniela 1:1-8).

Pomyślmy o ich okolicznościach; ich środowisko zmieniło się całkowicie. Z życia w Judzie, miejscu, które znali od zawsze, nagle trafili do środowiska, które pozwalało, a nawet celebrowało styl życia potępiany w ich kulturze. Zauważ jednak, jak twardo stali przy swoim.

a. Ich otoczenie się zmieniło, ale nie ich wiara (Daniela 1:1-3).

Krótko mówiąc, Nebukadnesar, król Babilonu, podbił całe królestwo Judy. Przeniósł do Babilonu niektórych mieszkańców Judy, w tym czterech bardzo ważnych młodych mężczyzn. Ale ich otoczenie nie było jedyną rzeczą, która uległa zmianie.

b. Ich nauczanie się zmieniło, ale nie ich mądrość (Daniela 1:3-5).

Nebukadnesar był mądrym królem. Uznał, że niektóre z żydowskich dzieci można wyszkolić, aby mu służyły. Chciał więc najlepszych młodzieńców, jakich Izrael miał do zaoferowania. Chciał, aby ta grupa młodych ludzi poznała obyczaje Babilonu. Aby to zrobić, musieli dobrze jeść i chodzić do szkoły, jego szkoły, z jego programem nauczania i według jego planu. Mieli dostawać najlepsze jedzenie i napoje, jakie Babilon miał do zaoferowania. Mieli również spędzić trzy lata na nauce języka i literatury Babilonu. Król myślał, że szkoli ich, by mu służyli, ale oni mądrze wybrali dalszą służbę Bogu. Tak, ich wykształcenie mogło się zmienić, ale ich mądrość nie. Nawet ich imiona się zmieniły, ale zmiana imienia nie mogła zmienić ich tożsamości.

c. Ich imiona się zmieniły, ale nie ich tożsamość (Daniela 1:6-7).

Jakie były ich imiona? Daniel, Ananiasz, Miszael i Azariasz. Ostatnią trójkę możesz ich rozpoznać po ich babilońskich imionach. Szadrach, Meszach i Abednego - te imiona mogą brzmieć bardziej znajomo. Warto zauważyć, że Daniel również otrzymał nowe imię - Baltazar. Nie wiemy dokładnie, dlaczego Daniel nie jest często określany swoim babilońskim imieniem, ale nowe imiona pozostałych mężczyzn utknęły nam w pamięci. Nowe imiona zostały nadane, aby uhonorować bogów Babilonu, a nie Boga Izraela. Jednak oni nadal służyli Bogu. To była ich tożsamość. Ale coś jeszcze zmieniło się dla tych czterech młodych mężczyzn: ich obowiązki.

d. Ich obowiązki się zmieniły, ale nie ich przekonania (Daniela 1:8).

Byli w innym kraju. Mieli nowe zasady. Jeśli będą współpracować, wówczas będą mieli całkiem dobre życie w Babilonie. Co ty byś zrobił? Czy zgodziłbyś się na wszystko bez żadnych pytań? Daniel wiedział, że niektóre z oferowanych im potraw były zabronione w jego żydowskiej wierze. Ponadto były prawdopodobnie poświęcone bóstwom Babilonu, więc w grę wchodziło również bałwochwalstwo. W rezultacie Daniel zdecydował się postawić; stał twardo i niewzruszenie. Jego działania pokazały, że ufał, iż Boże cele są większe od jego problemów. Daniel nie tylko wytrwale dążył do Boga, ale także on i jego przyjaciele wytrwali w swojej decyzji, by zaufać Bogu. Ich historia może pomóc ci w podjęciu decyzji, by również wytrwać w zaufaniu Bogu.

II. Stój twardo w swojej decyzji, by zaufać Bogu (Daniela 1:9-17).

To był kluczowy moment w historii Daniela. Zdecydował się przeciwstawić. Kiedy to zrobimy, musimy zaufać Bogu, że będzie działał przez nas i dla nas.

a. Bóg działał (Daniela 1:9).

W samym środku tego wszystkiego, czego doświadczył Daniel, był Bóg. Bóg działał za kulisami, upewniając się, że autorytet sprawujący władzę nad Danielem dostrzeże go i darzy przychylnością.

Kiedy przechodzimy przez trudne chwile, może się wydawać, że Bóg zostawił nas samych. Ale to nieprawda; Jezus obiecał, że nigdy nas nie opuści (Hebrajczyków 13:5). On zawsze tam jest, nawet jeśli nie czujemy Jego obecności. Możemy ufać, że Boże cele są większe od naszych problemów.

Ponieważ Bóg działał w życiu Daniela, budując dobrą wolę i przychylność w oczach przełożonego, Daniel był w stanie zawrzeć z nim układ.

1. Zawarto układ (Daniela 1:10-14).

Daniel dał do zrozumienia, że nie zamierza kłaść się jedzeniem króla. Zmartwiło to przełożonego eunuchów. Obawiał się, że Daniel i jego przyjaciele nie będą dobrze się odżywiać, a król to zauważy. Ponieważ to on był za nich odpowiedzialny, to on miałby kłopoty, gdyby tak się stało. Daniel powiedział więc przełożonemu, aby poddał ich próbie przez dziesięć dni. Zaproponował, by on i jego przyjaciele jedli tylko warzywa i pili wodę. Wtedy przełożony mógł sprawdzić, jak będą wyglądać po dziesięciu dniach. Umowa została zawarta i rozpoczął się dziesięciodniowy test.

Może nas to nauczyć właściwego sposobu postępowania z władzami, które są nad nami. Daniel nie chciał być nieposłuszny, ale jego sumienie nie pozwalało mu jeść podanego jedzenia. Zamiast więc być jawnie nieposłusznym, zaproponował rozwiązanie. Powinniśmy zawsze szukać sposobu na wypełnienie naszych obowiązków wobec władz, jednocześnie szanując Boga.

2. Próba zakończyła się sukcesem (Daniela 1:15-16).

Daniel i jego przyjaciele nie tylko wyglądają dobrze po dziesięciu dniach, ale wyglądali też zdrowiej niż wszyscy inni! W rezultacie pozwolił Danielowi nadal jeść warzywa i pić wodę.

Ważne jest, aby pamiętać, że Bóg działał w tym wszystkim. Boże cele miały zostać zrealizowane w życiu Daniela i jego otoczenia. Boże cele naprawdę są większe od naszych problemów. Bóg działał też w ich życiu, dając im specjalne zdolności.

b. Bóg ich obdarzył (Daniela 1:17).

Bóg dał Danielowi i jego przyjaciółom dary intelektualne. Otrzymali oni "wiedzę i rozumienie we wszelkim piśmie oraz mądrość". Dokładnie tego potrzebowali. Musieli nauczyć się wszystkiego, co mogli o kulturze Babilonu. Bóg dał im więc wyjątkowe zdolności w tej dziedzinie nauki.

Bóg da nam to, czego potrzebujemy, w sytuacjach w których się znajdujemy. Czasami przypomni nam werset biblijny, który odpowiada na nasze potrzeby. Innym razem będzie to przyjaciel, który nas pocieszy. Niezależnie od naszych potrzeb, Bóg nie pozostawia nas bez pomocy.

Daniel zaufał Bogu, że będzie działał przez niego, aby wypełnić Swoją wolę. Kiedy wytrwasz w swoich decyzjach, by podążać za Bogiem i ufać Mu, pomoże ci to służyć Bogu.

III. Stój twardo w swojej decyzji, by służyć Bogu (Daniela 1:18-21).

Daniel i jego przyjaciele zostali przeszkoleni w kwestii postępowania Babilończyków, a po trzech latach szkolenia stanęli przed egzaminem końcowym. Ponieważ Bóg działał dla nich i w nich, zdali ten końcowy egzamin.

a. Zdali pomyślnie egzaminy końcowe (Daniela 1:18).

Zostali postawieni przed samym królem Nebukadnesarem! Nie mieli jednak powodów do zmartwień. Bóg był z nimi i dał im zdolności, których potrzebowali. Ponadto starali się nauczyć jak najwięcej. Kiedy Bóg działa w nas, a my jesteśmy posłuszni autorytetowi nad nami, możemy zobaczyć, że Boże cele są większe od naszych problemów. Sukces na egzaminie końcowym to nie wszystko.

b. Byli prymusami w swojej klasie (Daniela 1:19-20).

Nebukadnesar odkrył, że Daniel i jego przyjaciele przewyższali wszystkich innych wiedzą i mądrością. Król uznał ich za dziesięciokrotnie lepszych od swoich własnych magów i astrologów, którym ufał jako najbliższymi doradcami. Następnie zostali uhonorowani za swoją wiedzę, służąc przed królem. Ostatecznie wiernie służyli na powierzonych im stanowiskach.

c. Wiernie służyli władzom, którym podlegali (Daniela 1:21).

Studiując Księgę Daniela, odkryjemy, że wszyscy czterej młodzi mężczyźni wiernie służyli władzom, którym podlegali. Ale wierność Daniela jest czymś, na co należy zwrócić szczególną uwagę. W swoim życiu Daniel służył różnym królom. Fakt, że był zaufanym doradcą każdego z nich, jest świadectwem jego wierności Bogu i wierności Boga wobec niego. Bóg miał cel dla Daniela i pomimo problemów, jakie napotkał, Daniel pozostał wierny.

Zakończenie

Daniel i jego przyjaciele nie mieli wyboru co do sytuacji, w jakiej się znaleźli. Była ona całkowicie poza ich kontrolą. Czasami tak właśnie jest w naszym życiu. Możesz czuć, że twój świat się wali i nic nie możesz zrobić, aby to powstrzymać. Możesz czuć się odrzucony. Możesz czuć się beznadziejnie. Możesz czuć, że nie ma rozwiązania ani pomocy w tym, przez co przechodzisz.

Ale jest pomoc! Jest nadzieja! Możesz poradzić sobie z takimi wyzwaniem, uznając, że Boże cele są większe niż nasze problemy. Daniel i jego przyjaciele postanowili postępować właściwie pomimo okoliczności, w jakich się znaleźli. Zaufali Bogu, że będzie działał przez nich, aby wypełnić swoją wolę i wiernie służyli w każdej sytuacji. Bóg używał ich w potężny sposób, nawet w trudnych okolicznościach.

Pomyśl o trudnej sytuacji, z którą musiałeś się zmierzyć niedawno lub z którą możesz mieć do czynienia teraz. Zastanów się, jak sobie z tym poradziłeś.

- Czy zrobiłeś to, co należało, czy zareagowałeś źle?
- Czy postrzegałeś to jako okazję do tego, by Bóg działał przez ciebie, czy też złościłeś się lub smuciłeś z powodu swojego "pecha"?
- Czy okazałeś swoją wierność Bogu, czy pozwoliłeś sobie na pograżenie się w żalu lub smutku?
- Czy pokazałeś, że Boże cele są większe od twoich problemów, czy też pozwoliłeś, by twój problem przykrył Boży cel?

Daniel i jego przyjaciele nie mieli kontroli nad swoją sytuacją, ale z pewnością mieli kontrolę nad tym, jak na nią zareagowali. To samo dotyczy ciebie. Możesz postrzegać każdą sytuację jako coś, co Bóg może wykorzystać do wypełnienia swoich celów w twoim życiu. Oczywiście nie zawsze jest to łatwe, ale jest właściwe.

Czy zdecydujesz się dzisiaj postępować właściwie, zaufać Bogu i służyć Mu bez względu na okoliczności, w jakich się znajdujesz? Czy zaufasz, że Boże cele są większe od twoich problemów? To twój wybór. Poświęć chwilę, by porozmawiać z Bogiem o tym, co wybierzesz.

Lekcja 2: Stojąc razem

Główna myśl: Jesteśmy lepsi, gdy jesteśmy zjednoczeni.

Kluczowy werset: "Potem pobiegł Daniel do domu i opowiedział tę rzecz swoim towarzyszom: Ananiaszowi, Miszaelowi i Azariaszowi, Aby wybłagali u Boga niebios miłosierdzie z powodu tej tajemnicy, by nie stracono Daniela i jego towarzyszy wraz z pozostałymi magami babilońskimi." **Daniela 2:17-18**

Posiadanie dobrych przyjaciół wokół siebie, którzy podążają za Jezusem, ma kluczowe znaczenie w chodzeniu z Panem. Daniel i jego przyjaciele są tego dowodem. Przyjrzyjmy się ich przykładowi.

Daniel i jego towarzysze, gdy byli nastolatkami, zostali siłą zabrani ze swojej ojczyzny w Izraelu i przeniesieni do obcego kraju, Babilonu. Tam zostali poddani władzy przełożonego i kazano im jeść i pić wino, które nie było dozwolone przez prawo Boże. Stanęli przed wyborem nieposłuszeństwa Bogu poprzez posłuszeństwo rozkazowi króla, stanęli razem i stali niewzruszenie.

I. Byli zjednoczeni w swojej uległości (Daniela 1:11-17; I Koryntian 10:31).

Ta grupa przyjaciół połączyła siły, aby znaleźć sposób na podporządkowanie się zarówno Bogu, jak i nowej władzy. Wymyślili plan, który zaspokoiłby Boże zasady żywieniowe dla Izraelitów i pożądaną rezultatem króla Nebukadnesara.

a. Musimy podporządkować się Bogu (I Koryntian 10:31).

Naszym głównym celem powinno być podobanie się Bogu i oddawanie Mu chwały we wszystkim, co robimy. Daniel wiedział, że jedzenie królewskich potraw nie przyniesie chwały Bogu. Dlatego on i jego przyjaciele mieli wybór: poddać się Bogu lub być Mu nieposłusznymi. Tę samą decyzję podejmujemy każdego dnia. Poddanie się Bogu jest łatwiejsze, gdy mamy wokół siebie przyjaciół, którzy również chcą podobać się Bogu.

b. Musimy poddać się ziemskim władzom.

Daniel poprosił, aby on i jego przyjaciele nie musieli spożywać królewskiego jedzenia, ponieważ gdyby je zjedli, popełniliby grzech. Prośba Daniela oddawała ostateczną decyzję w ręce władzy. Przez dziesięć dni mieli jeść warzywa i pić wodę, następnie przełożony mógł sprawdzić, czy są odpowiednio odżywieni.

Próba zakończyła się bardzo dobrze! Wyglądali lepiej niż ci, którzy jedli królewskie jedzenie. Daniel i jego przyjaciele wspólnie znaleźli sposób na poddanie się zarówno Bogu, jak i przełożonemu, ufając Bogu w kwestii rezultatów. Potrzebujemy również ufać Bogu, a to jest z pewnością łatwiejsze, gdy jesteśmy zjednoczeni.

c. Musimy zaufać Bogu w kwestii rezultatów (Daniela 1:17).

Przyjaciele nie wiedzieli wcześniej, jak zakończy się ich test. Musieli zaufać Bogu, a to często bywa trudne. Poddanie się Bogu oznacza, że ufamy Mu w naszych decyzjach. Mówimy: "Boże, Ty masz kontrolę i ufam, że pobłogosławisz moją decyzję by podążać za Tobą". Jest to szczególnie trudne, gdy podążanie za Bogiem jest sprzeczne z otaczającą nas kulturą. Dlatego tak ważne jest posiadanie wokół siebie przyjaciół, którzy będą wspierać nasz wybór naśladowania Boga i którzy będą razem z tobą służyć Mu. Jesteśmy lepsi, gdy jesteśmy zjednoczeni. Drugi rozdział Księgi Daniela pokazuje nam kolejny aspekt zjednoczenia tych młodzieńców.

II. Byli zjednoczeni w modlitwie (Daniela 2:16-23).

Daniel opisał dziwne wydarzenie, które przytrafiło się królowi Nebukadnesarowi. Z powodu swoich snów nie mógł spać. Zwołał więc wszystkich swoich magów, astrologów, czarnoksiężników i Chaldejczyków i przedstawił im niezwykłą prośbę. Chciał, aby zinterpretowali jego sen, ale najpierw chciał, aby opowiedzieli mu, co mu się śniło!

Byli to ludzie, którzy rzekomo posiadali specjalną ukrytą wiedzę i dzięki niej zarabiali na życie. Nebukadnesar chciał więc, aby to udowodnili. Wiedział, że jeśli powie im, co mu się śniło, po prostu wymyślą interpretację. Jeśli jednak będą w stanie powiedzieć mu, co mu się śniło, to znaczy, że naprawdę mają specjalne zdolności. Oczywiście nie mogli tego zrobić. Dlatego król rozkazał, aby wszyscy mędrcy Babilonu zostali skazani na śmierć. Dotyczyło to również Daniela i jego przyjaciół.

Daniel ponownie zaapelował do władzy nad nim. Gdy zyskał czas, którego potrzebował, Daniel okazał zaufanie swoim przyjaciołom. Daniel wiedział, że będzie silniejszy, jeśli nie będzie sam. Podjął więc mądrą decyzję. Daniel zaangażował swoich przyjaciół.

a. Musimy dzielić się naszymi problemami z innymi, którzy podzielają naszą wiarę (Galacjan 6:2; Daniela 2:17-18).

Bóg nie chce, abyśmy byli samotnikami w naszej wierze. Jesteśmy lepsi, gdy jesteśmy zjednoczeni. On chce, abyśmy nosili brzemiona jedni drugich. Musimy pozwolić innym naśladowcom Jezusa pomóc nam przetrwać trudne chwile; nie możemy próbować robić tego sami.

b. Musimy modlić się w jednym celu (Jakuba 5:16).

Ci czterej przyjaciele byli całkowicie zjednoczeni w modlitwie. ("Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego" Jakuba 5:16). Jest to doskonały przykład "usilnej" lub "żarliwej" modlitwy. "Żarliwy" oznacza "namiętny, charakteryzujący się gorącą pasją, emocjami lub pragnieniem". Kiedy mamy chrześcijańskich przyjaciół, którzy modlą się z nami w ten sposób, możemy zobaczyć, jak Bóg działa w potężny sposób. Dokładnie tego doświadczyli ci przyjaciele i w rezultacie Bóg był uwielbiony.

c. Musimy chwalić Boga (Daniela 2:19-20).

Fragment wydaje się wskazywać, że tajemnica snu została objawiona Danielowi tego samego wieczoru. Daniel oddał Bogu chwałę za szybką odpowiedź na jego modlitwę (Daniela 2:19-20). Chwalenie Boga ma kluczowe znaczenie dla naszej relacji z Nim. Jest to coś, co powinniśmy często robić w naszym życiu modlitewnym.

Jest jeszcze coś, na co warto zwrócić uwagę w kontekście jedności w tym fragmencie. Z tekstu jasno wynika, że Bóg użył Daniela inaczej niż jego trzech przyjaciół. Daniel był tym, który przemawiał w imieniu pozostałych, przekonał króla, by dał im więcej czasu, otrzymał od Boga informacje o śnie i jego interpretacji jak i odgrywał główną rolę w Bożym dziele w tej sytuacji. Jednak nigdzie w tekście nie ma żadnych wskazówek, że była między nimi zazdrość lub negatywne uczucia. Byli zjednoczeni, a każda osoba spełniała swoją rolę. Daniel był rzecznikiem przed królem, a pozostali byli jego modlitewnymi wojownikami.

Tak samo jest w naszym życiu. Wszyscy powinniśmy być zadowoleni z naszych ról w Bożym planie. Bóg może postawić nas na pozycji lidera. Innym razem możemy pracować bardziej za kulisami.

III. Byli zjednoczeni w rozwoju (Daniela 2:46-49).

Daniel i jego przyjaciele dokonali tego, czego nikt inny nie mógł zrobić. Daniel przedstawił sen Nebukadnesara i zinterpretował go. W rezultacie król słusznie zdecydował, że zasługują oni na szczególne uznanie. Warto też zauważyć, że zanim król wyróżnił kogokolwiek, najpierw oddał chwałę jednemu, prawdziwemu Bogu.

a. Bóg otrzymał chwałę (Daniela 2:46-47).

Daniel powiedział królowi, że Bóg objawił mu tajemnicę. Z tego powodu Nebukadnesar słusznie uznał, że Bóg Daniela jest większy od wszystkich bogów, którym służyli Babilończycy.

Ani Daniel, ani jego przyjaciele nie byli w stanie sami opowiedzieć snu ani go zinterpretować. Wymagało to wszechwiedzącej natury Boga. Musimy zdać sobie sprawę, że nasze sukcesy w życiu są zasługą Boga. Jemu należy się chwała.

b. Bóg wywyższa, kogo chce (Daniela 2:48).

Daniel został przełożonym wszystkich doradców króla. Król ufał osądowi i zdolnościom Daniela, tym bardziej, że Daniel miał przychylność "Boga bogów". W tym wszystkim Daniel zawsze przypisywał Bogu zasługi za wyniki i wykorzystywał swoją pozycję, aby mieć wpływ na innych.

Przekonamy się, że będą chwile, kiedy będziemy wiernie służyć Bogu, aby On mógł nas uhonorować. Czasami możemy otrzymać dodatkowe obowiązki lub specjalne nagrody. Kiedy tak się dzieje, powinniśmy zawsze oddawać chwałę Bogu i starać się wykorzystywać nasz wpływ, aby pozyskiwać innych dla Jezusa Chrystusa. Ponadto ci z nas, którzy widzą, że nasi chrześcijańscy przyjaciele są używani przez Boga, powinni radować się z nimi i chwalić Boga za ich służbę (Rzymian 12:15).

Ale co z Szadrahem, Meszachem i Abednym? Kiedy Daniel otrzymał awans, upewnił się, że jego przyjaciele otrzymali nagrody, na które zasłużyli.

c. Boży przywódcy szukają wsparcia u Bożych ludzi (Daniela 2:49).

Dobrzy przywódcy nie próbują działać w pojedynkę; Daniel potrzebował pomocy na swoim nowym stanowisku w Babilonie dlatego poprosił króla, aby pozwolił mu wyznaczyć swoich przyjaciół do pomocy w zarządzaniu.

Twój sukces w chodzeniu z Jezusem w dużej mierze zależy od tego, jakich przyjaciół sobie wybierzesz. Musisz wiązać się z rozwijającymi się, wiernymi naśladowcami Jezusa. Czy twoi przyjaciele zbliżają cię do Boga, czy od Niego oddalają?

Co to znaczy dla mnie?

Podobnie jak Danielowi i jego przyjaciołom, nam też łatwiej jest czynić to, co słuszne i podejmować dobre decyzje, gdy otaczają nas osoby o podobnych poglądach. Bóg nie chce, abyśmy służyli Mu sami. Chce, abyśmy byli w bliskich relacjach z innymi, którzy również Mu służą.

Przyjaciele którzy nie służą Bogu nie pomagają ci oni w chodzeniu z Jezusem. Raczej odwracają cię od Boga. Przyjaciele, których wybierasz, odgrywają dużą rolę w tym, jaką osobą się stajesz. Musisz więc zadać sobie pytanie, czy twoi przyjaciele pomagają ci, czy też szkodzą ci w byciu naśladowcą Jezusa. Jeśli masz przyjaciół, którzy nie są chrześcijanami, powinieneś chcieć dzielić się z nimi Jezusem, aby mogli Go przyjąć. W takiej sytuacji musisz być na tyle blisko nich, by mieć na nich wpływ ze względu na Chrystusa, ale jednocześnie na tyle daleko, by nie odciągali cię od Niego.

Niektórzy z was mają chrześcijańskich przyjaciół, którzy zachęcają was w pozytywny sposób. Może jednak nie wspierasz ich zbyt dobrze. Czy wspierasz ich w poddawaniu się autorytetom? Promowaniu silnego życia modlitewnego? Czy starasz się im pomagać, gdy otrzymują odpowiedzialności lub odnoszą sukcesy?

Czy zdecydujesz się związać z chrześcijańskimi przyjaciółmi, którzy chcą wzrastać? Może to oznaczać, że będziesz musiał odciąć się od niektórych przyjaciół, którzy odciągają cię od Boga. Nie jest to łatwy wybór, ale jest to konieczny wybór, jeśli chcesz stać razem z tymi, którzy są wierni Bogu.

Czy zdecydujesz się wykorzystać swoje talenty i dary, aby wzmocnić siebie i swoich przyjaciół w służbie Bogu? Każdy naśladowca Jezusa musi wykonać swoją część. Pamiętaj, że Bóg nie używa nas wszystkich w ten sam sposób. Tak jak Daniel został użyty w inny sposób niż jego przyjaciele, tak Bóg użyje ciebie w taki sposób, w jaki zechce uczynić ciebie i twoich przyjaciół silniejszymi.

Lekcja 3: Zdeterminowani, by trwać

Główna myśl: Bądź zdeterminowany, by ufać Bogu.

Kluczowy werset: "Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, może nas wyratować, wyratuje nas z rozpalonego pieca ognistego i z twojej ręki, o królu. A jeżeli nie, niech ci będzie wiadome, o królu, że twojego boga nie czcimy i złotemu posągowi, który wzniosłeś, pokłonu nie oddamy." **Daniela 3:17-18**

Księga Daniela zawiera kilka opisów konkretnych okoliczności, w których Daniel i jego przyjaciele musieli dokonać wyboru, czy postąpić słusznie, czy też pójść na kompromis ze swoimi przekonaniem. Ich determinacja, by czcić Boga, była widoczna w każdym z tych wydarzeń.

Najbardziej znany pokaz determinacji przyjaciół Daniela znajduje się w trzecim rozdziale Księgi Daniela. Studując to niesamowite wydarzenie, pamiętajmy, że nie jest to fikcja; to wydarzyło się naprawdę!

Odkryjmy więc razem kilka sposobów, w jakie my również możemy pokazać naszą determinację, by ufać Bogu i oddawać Mu cześć naszym życiem. Niech inspiracją dla naszego życia będzie przykład tych zdeterminowanych młodych mężczyzn. Byli zdeterminowani, by podążać za Bogiem bez względu na okoliczności.

I. Podążaj za Bogiem w każdych okolicznościach (Daniela 3:1-12).

Król Nebukadnesar stworzył ogromny złoty posąg. Następnie poinstruował wszystkich, aby przyszedli na ceremonię poświęcenia posągu. Nebukadnesar ogłosił, że wszyscy są zobowiązani do oddawania czci złotemu posągowi, który postawił. Muzyka była sygnałem, aby upaść i oddać cześć posągowi. Aby mieć pewność, że wszyscy posłuchają jego rozkazu, Nebukadnesar oświadczył, że każdy, kto się nie pokłoni, zostanie wrzucony do płonącego, ognistego pieca. Szadrach, Mészach i Abednego nie pokłonili się i nie oddali czci złotemu posągowi, a królewscy donosiciele upewnili się, że król się o tym dowie. Jak myślisz, dlaczego odmówili pokłonu?

Była to sytuacja, w której podjęli decyzję, by stać niewzruszenie. Innymi słowy, byli zdeterminowani, by żyć zgodnie ze swoją wiarą. Jedną rzeczą jest powiedzieć, że się w coś wierzy, ale inną rzeczą jest wykorzystać swoją zdolność do działania zgodnie z tym, w co się wierzy.

Prawdziwa wiara przejawia się w działaniu. Zauważmy, że ich decyzja nie została podjęta w oparciu o aktualne okoliczności. Z łatwością mogli dojść do wniosku, że skoro wszyscy inni się kłaniają, to co im szkodzi, żeby też to zrobić? Mogli pomyśleć: "Kiedy jesteś w Babilonie, rób to, co Babilończycy". Mogli się pochylić, żeby "zapiąć sandały", podczas gdy wszyscy inni się kłaniali. Mogli pójść na kompromis, ale byli zdeterminowani, by podążać za Bogiem. Ta determinacja, by podążać za Bogiem, była tak naprawdę wyrazem ich zaufania do Niego. To prowadzi nas z powrotem do przypomnienia, że musimy rozwinąć determinację, która pokazuje zaufanie Bogu, a dokładniej zaufanie Bogu bez względu na konsekwencje.

II. Ufaj Bogu bez względu na konsekwencje (Daniela 3:13-18).

Wracając do ich historii. Król Nebukadnesar wpadł w złość. Po potwierdzeniu, że rzeczywiście odmówili pokłonu za pierwszym razem, powiedział im, że jeśli ponownie odmówią, zostaną natychmiast wrzuceni do ognia (Daniela 3:15).

W tej sytuacji zrozumiałe byłoby, gdyby ktoś zdecydował się podporządkować. W końcu śmierć w ogniu musi być naprawdę bolesnym sposobem na śmierć. Byli jednak zdeterminowani, by zrobić to, co słuszne, więc stali twardo (dosłownie i moralnie). W obliczu ognistego pieca Szadrach, Mészach i Abednego dali jasno do zrozumienia, że nie będą służyć bogom króla ani oddawać czci złotemu posągowi (Daniela 3:18). Ich wybór był zgodny z ich wiarą. Powiedzieli królowi, żeby wrzucił ich do pieca, bo się nie ugną. To jest determinacja! To jest zaufanie Bogu!

Zgodnie z Listem do Hebrajczyków 13:5, Jezus obiecał, że nigdy nas nie opuści ani nie porzuci. Bóg jest wierny i właśnie dlatego możemy Mu zaufać bez względu na konsekwencje. Podążaj więc za Bogiem w każdych okolicznościach. Rozwijaj determinację, która pokazuje zaufanie Bogu. Szadrach, Mészach i Abednego zrobili coś jeszcze, co świadczyło o ich zaufaniu; byli gotowi zaakceptować Boży sposób wybawienia.

III. Przyjmij Boży sposób zbawienia (Daniela 3:19-27).

Po tym, jak Szadrach, Mészach i Abednego udzielili odważnej odpowiedzi, Nebukadnesar rozkazał siedmiokrotnie rozgrzać piec! Następnie związał ich i kazał wrzucić ich do ognia. Biblia mówi nam, że ogień był tak gorący, że żołnierze zginęli od gorąca, gdy ich wrzucali (Daniela 3:22)!

Gdybyś został wrzucony do ognia, czy nie chciałbyś, aby Bóg wysłał armię aniołów, aby cię uratować? Może chciałbyś, aby Bóg zesłał błyskawicę, która poraziłaby ludzi próbujących cię skrzywdzić. Co więcej, może chciałbyś, aby sam Bóg pojawił się przed drzwiami ognistego pieca i powstrzymał egzekucję. Jednak Bóg miał większe plany niż tylko uratowanie trzech młodych mężczyzn. Chciał pokazać swoją moc wszystkim obecnym.

Jest to coś, co musimy zrozumieć, ponieważ w naszym życiu będą chwile, kiedy będziemy chcieli, aby Bóg działał, gdy napotykamy trudności w życiu. Ale On często nie robi dokładnie to co byśmy chcieli. Wiele razy Bóg planuje coś większego. Może wybawić nas od naszych problemów w sposób, w jaki On tego pragnie albo może po prostu użyć tych problemów, by okazać swoją moc w naszym życiu. Bez względu na to, w jaki sposób to uczyni, możemy być pewni, że On wszystko załatwi tak, aby nie było wątpliwości, że jest Bogiem Wszchemogącym.

Wracając do ich historii. Tak więc trzech młodzieńcy znaleźli się w ogniu i nie tylko nie zostali skrzywdzeni przez płomień, ale wydawało się, że była tam z nimi czwarta osoba! Nebukadnesar nie mógł uwierzyć własnym oczom! Wezwał ich, by wyszli z ognia, a oni przyszli. Następnie król nazwał ich "sługami Boga Najwyższego" (Daniela 3:26)! To było ogromne ustępstwo ze strony Nebukadnesara! Powiedział, że Bóg, któremu służyli ci trzej młodzieńcy, był większy niż wszyscy bogowie Babilonu!

Można w tym dostrzec ujawnienie większych planów Boga. To dlatego musieli zostać wrzuceni do ognia. Musimy zrozumieć, że czasami Bóg pozwala nam być "wrzuconymi w ogień", aby inni mogli zobaczyć Jego moc działającą przez nas. To właśnie tego rodzaju okoliczności mogą pomóc nam rozwinąć determinację, która pokazuje zaufanie Bogu.

Widzieliśmy już, że musimy podążać za Bogiem, ufać Mu i widzieć, jak nas wybawia, ale jest jeszcze jedna rzecz, którą musimy zobaczyć, a wynika ona z działań samego króla Nebukadnesara. Bóg powinien otrzymać chwałę za to, jak działa w naszym życiu.

IV. Chwal Boga za Jego moc (Daniela 3:28-30).

Nebukadnesar nigdy nie doświadczył niczego podobnego do tego, co właśnie zobaczył! Wydał więc oświadczenie. Król chwalił Boga, a sposób, w jaki to zrobił, jest bardzo interesujący.

Po pierwsze, uznał, że Bóg wybawił Szadracha, Mészacha i Abednego. Nikt nie powinien przeżyć w piecu ognistym, ale im się udało! Nebukadnesar zdał sobie sprawę, że był to nikt inny jak ich Bóg, który w cudowny sposób oszczędził ich życie.

Po drugie, przyznał, że ci trzej młodzieńcy postąpili słusznie, okazując mu nieposłuszeństwo! Zdecydowali się podążać za Bogiem Wszchemogącym i chociaż trzeba było za to zapłacić pewną cenę, Bóg ocalił ich od pewnej śmierci. Zawsze lepiej jest podążać za Bogiem i postępować właściwie, niż podążać za kulturą, która sprzeciwia się Bogu.

Po trzecie, Nebukadnesar ustanowił prawo, zgodnie z którym Bóg Szadracha, Mészacha i Abednego miał być szanowany. Król tłumaczył to tym, że Bóg przewyższał wszystkich babilońskich bogów, ponieważ nikt inny nie byłby w stanie ich ocalić (Daniela 3:29).

Bóg pokazał Nebukadnesarowi swoją moc, a on w zamian oddał Mu chwałę. Boża moc jest niezrównana i tylko Jemu należy się za nią chwała. Po swoim obwieszczeniu, Nebukadnesar dał awans trzem młodzieńcom (Daniela 3:30). Ich determinacja w okazywaniu zaufania Bogu opłaciła się.

Będą chwile w twoim chodzeniu z Jezusem, kiedy robienie właściwych rzeczy będzie trudne.

- Być może zostaniesz zaproszony na imprezę, na której wszyscy będą, ale wiesz, że nie powinieneś tam być. Co wtedy zrobisz?
- Być może niektórzy z twoich znajomych udostępniają na swoich telefonach zdjęcia, które zdecydowanie nie są czymś, co naśladowca Jezusa powinien oglądać. Co zrobisz?
- Być może niektórzy z twoich rówieśników wyśmiewają się z ciebie, że chodzisz do kościoła. Co wtedy zrobisz?

Te i wiele innych scenariuszy może być trudnych do rozwiązania. Nikt nie lubi czuć, że nie jest częścią grupy. Wszyscy chcemy przynależeć. Jednak jako chrześcijanie należymy do Jezusa Chrystusa i jesteśmy częścią duchowej rodziny wierzących. Musimy być jednak zdeterminowani, by opowiadać się za Bogiem w każdych okolicznościach. Jeśli Szadrach, Mészach i Abednego mogli stawić czoła ognistemu piecowi, z pewnością możemy być zdeterminowani, aby podążać za Bogiem pomimo okoliczności, w jakich się znajdujemy.

Oprócz trudnych okoliczności, w twoim życiu pojawią się chwile, w których konsekwencje podążania za Bogiem mogą być negatywne. Powinieneś zadać sobie pytanie: "Jak bardzo naprawdę ufam Bogu?".

- Czy możesz Mu ufać, jeśli podążanie za Nim oznacza utratę przyjaźni?
- Czy możesz Mu zaufać, jeśli podążanie za Nim oznacza, że twoja dziewczyna/ chłopak rzuci cię, ponieważ chcesz być czysty cieleśnie?
- Czy możesz Mu zaufać, jeśli podążanie za Nim oznacza, że ludzie nie będą zapraszać cię na pewne wydarzenia?
- Czy możesz Mu zaufać, jeśli podążanie za Nim oznacza, że nie będziesz mieć obserwujących w mediach społecznościowych i nie będziesz mieć statusu influencera?

Jeśli zaufałeś Jezusowi Chrystusowi jako swojemu Zbawicielowi, to powinieneś zaufać Bogu w kwestii swoich przyjaźni, relacji, aktywności, a nawet życia w mediach społecznościowych. Powinieneś zaufać Mu bez względu na konsekwencje. Bądź zdeterminowany, by ufać Bogu.

Trzej mężczyźni z naszej lekcji nie wiedzieli, co Bóg zamierza zrobić. Nie wiedzieli, czy ich wybawi, ale i tak Mu zaufali. Kiedy jesteś zdeterminowany, by podążać za Bogiem i Mu ufać, będą chwile, kiedy będzie się wydawało, że poniesiesz pewne konsekwencje. W takich chwilach musisz pozwolić Bogu wybawić cię na Jego własny sposób i w Jego własnym czasie. Kiedy to zrobi, nadejdzie czas, by oddać Bogu chwałę.

Wybór

Co ty na to? Czy będziesz zdecydowany podążać za Bogiem bez względu na wszystko? Czy dostosujesz to, co możesz zrobić, do tego, w co wierzysz, że jest prawdą o Bogu, a następnie faktycznie to zrobisz? Czy będziesz pracować nad rozwijaniem determinacji, która pokazuje zaufanie Bogu w każdym aspekcie twojego życia?

Dalsze kroki

Wybierz dowolną część swojego życia i zobowiąż się, że będziesz oddawać cześć Bogu i ufać Mu w tej kwestii. Jeśli jesteś odważny, możesz wypełnić te puste miejsca słowami "całego życia". Jako dodatkowy krok, każdego dnia w tym tygodniu zapisz w swoim zeszycie cichego czasu coś, w czym zaufasz Bogu tego dnia, a następnie wprowadź nawyk faktycznego oddawania Mu czci i ufania Mu w tym obszarze.

Lekcja 4: Trwając w wierności

Główna myśl: Możesz być wierny.

Kluczowy werset: "Tenże Daniel wyróżniał się wśród satrapów i ministrów, gdyż był w nim nadzwyczajny duch, i król zamierzał ustanowić go nad całym królestwem."
Daniela 6:5

W tej lekcji przyjrzymy się najbardziej znanej sytuacji, w której Daniel stał twardo dla Boga. Ironią losu jest to, że Daniel stał najmocniej, gdy fizycznie znajdował się na kolanach. Był człowiekiem o fenomenalnej wierności i to właśnie jego wierność zarówno pokazała jego oddanie Bogu, jak i przysporzyła mu trudności.

Przyjrzymy się historii Daniela w jaskini lwa. Najbardziej zdumiewający w tym wydarzeniu nie jest fakt, że Bóg uratował Daniela przed lwami; to fakt, że Daniel pozostał wierny Bogu pomimo potencjalnie tragicznego zakończenia. Daniel nie znał zakończenia swojej historii tak jak my. Nie mógł być pewien, że wynik będzie pozytywny, ale mógł być wierny. Dziś wieczorem odkryjemy, że nawet jeśli już nic nie możesz, to zawsze możesz być wierny.

I. Wierność to długoterminowe zobowiązanie (Daniela 1-6).

W tym czasie Dariusz był królem (Daniela 6:1) nie był on królem, gdy Daniel po raz pierwszy przybył do Babilonu, był nim Nebukadnesar. Wzór wierności Daniela rozpoczął się na długo przed tym, jak Dariusz został królem - na długo przed lwią jamą.

- Kiedy Daniel został sprowadzony do Babilonu przez Nebukadnesara, został poproszony o jedzenie królewskiego mięsa i picie królewskiego wina, postanowił nie kłaść się i nie sprzeciwiać Bożemu prawu, ale opracował plan pozostania wiernym Bogu (Daniela 1).
- Kiedy król Nebukadnesar miał sen, a Daniel go zinterpretował, wyjaśnił królowi, że nie mógł dokonać tego sam, ale w pełni oddał uznanie Bogu za jego interpretację (Daniela 2:27-30).
- Około dwadzieścia trzy lata później, gdy król Nebukadnesar miał drugi sen, Daniel wiernie przekazał złe wieści i odważnie powiedział królowi, że musi uznać Boga za władcę "Najwyższego". (Daniel 4).
- Około czterdziestu trzech lat później, kiedy Belsazar, rządził w Babilonie, sprowadzono Daniela, aby zinterpretował dziwne pisma na ścianie. Daniel odważnie skarcił Belsazara za jego arogancję i brak pokory przed Bogiem. (Daniela 5).
- Tej samej nocy, kiedy Daniel zinterpretował pisma dla Belsazara, Dariusz najechał i obalił Babilończyków (Daniela 5). Jednak, kiedy nadszedł czas, aby wybrać przywódców królestwa Daniel był jednym z pierwszych wyborów. Człowiek, który był wierny Bogu od czasu, gdy był nastolatkiem. Dariusz wybrał Daniela, a Daniel wiernie służył nowemu królowi, tak jak poprzednim (Daniela 6).

Wierność to długoterminowe zobowiązanie, i jeśli nie możesz już nic więcej, to możesz być wierny. Jednak bycie wiernym nie wyklucza konfliktów.

II. Wierność nie zapobiega konfliktom ani ich nie usuwa (Daniela 6:1-10).

Kiedy Dariusz dokonał wyboru swoich przywódców, uczynił Daniela jednym z trzech najlepszych, dostrzegł w nim "nadzwyczajnego ducha" i rozważał nawet pozwolenie mu na kierowanie całym królestwem (Daniela 6:4). Jak można sobie wyobrazić, nie spodobało się to pozostałym przywódcom i postanowili znaleźć jakieś brudy na Daniela, aby go obalić. Mieli oni jednak jeden mały problem, a jego sednem była wierność Daniela (Daniela 6:5) Nie mogli znaleźć w nim nawet jednej wady!

Nie tylko był wierny Bogu, ale był wierny we wszystkim, co robił. Ponieważ reputacja Daniela bardzo utrudniała jego wrogom obalenie go, postanowili wykorzystać jego siłę przeciwko niemu. Wiedzieli, że Daniel był wierny Bogu, więc w ten sposób zamierzali go dopaść! Aby to zrobić, zaproponowali królowi aby ustanowić prawo, zgodnie z którym nikt nie będzie mógł składać próśb (lub modlić się) do żadnego boga przez trzydzieści dni. Wszystkie próśby lub petycje musiały

być kierowane do Dariusza. A każdy, kto sprzeciwił się temu prawu, otrzymywał bezpłatną wizytę w jaskini lwa. Zaproponowane prawo podnosiło króla Dariusza do rangi boga i bez wątpienia miało wpływ na jego ego. Nie zważając na konsekwencje, Dariusz dał się nabrać i zgodził się na to.

Ze względu na swoją wierność i plan innych, Daniel stanął w obliczu konfliktu. Wierność nie zapobiega konfliktom. Tak naprawdę wierność Daniela była czynnikiem, który przyczynił się do konfliktu. Jaka była reakcja Daniela na tę sytuację?

Daniel kontynuował to co robił zawsze. Modlił się do Boga ("jak to zwykle dotąd czynił" Daniela 6:11). Pomimo okoliczności, nadal był wierny, a modlitwa była jego sposobem na otwarte zademonstrowanie swojej wierności Bogu.

Zwróć uwagę na kilka rzeczy w Daniela 6:11.

- Po pierwsze, Daniel wiedział o spisku przeciwko niemu. Był świadomy tego, co się dzieje, ale nie pozwolił, by go to powstrzymało.
- Po drugie, nie ukrywał swojej wiary. Chociaż wiedział, że łamie prawo, modlił się przy otwartym oknie, aby wszyscy mogli to zobaczyć.
- Po trzecie, modlił się konsekwentnie. Kłaniał się trzy razy dziennie, modląc się i dziękując Bogu.

To był jego nawyk od długiego czasu i nadal go praktykował. Był taki sam niezależnie od sytuacji, w której się znalazł. Nie mógł usunąć konfliktu, ale mógł być wierny. To przypomnienie także dla nas: czasami nie można usunąć konfliktów, ale można być wiernym. Kiedy jesteś wierny niezależnie od konfliktu, to wiele mówi o twoim charakterze!

Cóż, kiedy inni przyłapali Daniela na modlitwie, przypomnieli Dariuszowi o prawie i powiedzieli, że Daniel je łamie. Prawdopodobnie do Dariusza dotarło, że prawo to miało więcej wspólnego z nienawiścią do Daniela niż z szacunkiem dla Dariusza. Zastanawiał się nad tym jak uratować Daniela, ale prawo było prawem więc o zmroku Daniel został aresztowany i wrzucony do jaskini lwów. W tej trudnej sytuacji zwróć uwagę na to, co król miał do powiedzenia na temat Daniela. (Daniela 6:16.)

Powiedział: "Twój Bóg, któremu nieustannie służysz". Wierność! Dariusz docenił wierność Daniela w służeniu Bogu bez względu na wszystko! Dla Daniela wierność była ważniejsza niż ostateczny rezultat. Tak samo powinno być z nami. Nawet jeśli nie możesz kontrolować skutków, możesz być wierny.

Ale zauważ, co jeszcze powiedział Dariusz: "niech cię wyratuje". Dariusz, pogański król, rozpoznał zdolność jedyne, prawdziwego Boga! Dariusz miał nadzieję, że Bóg, któremu Daniel był wierny, będzie wierny Danielowi i daruje mu życie. Wierzył, że Bóg Daniela jest wystarczająco wielki, by ocalić go przed lwami.

Wierność Daniela przygotowała grunt pod to, by Bóg okazał mu swoją wierność. Pozwoliło to również Bogu okazać się potężnym w imieniu Daniela!

III. Wierność i Boże błogosławieństwo (Daniela 6:21-23).

Kiedy Daniel został wrzucony do jaskini lwów, król Dariusz miał nikłą nadzieję, że uda mu się przeżyć. Wczesnym rankiem pospieszył więc do jaskini lwów. Wołał Daniela, mając nadzieję, że nie umarł (Daniela 6:21.) Innymi słowy: "Danielu, byłeś wierny Bogu. Czy On był wierny tobie?".

Teraz, na marginesie, ważne jest, aby pamiętać, że nawet gdyby Bóg nie uratował Daniela z jaskini lwów, Bóg nadal byłby wierny. Wierność Boga nie zmniejsza się, jeśli nie działa On w sposób, w jaki byśmy tego chcieli. On jest Bogiem i to, co robi, jest zawsze słuszne i dobre. W tej konkretnej sytuacji Bóg zamierzał wykorzystać swoją cudowną interwencję w życiu Daniela, aby wpłynąć na serce króla i zmienić kierunek narodu. Gdyby jednak tego nie zrobił, nie zmieniłoby to Bożej wierności.

Wróćmy do historii. To, co Daniel powiedział w odpowiedzi królowi, ujawniło niesamowitą wierność Boga (Daniela 6:22-23). Wybawienie Daniela było całkowicie spowodowane cudowną interwencją Boga. Czy zwróciłeś uwagę na powód Bożej interwencji podany przez Daniela? Bóg widział, że Daniel był niewinny jakiegokolwiek wykroczenia i uratował go przed lwami. Nagrodą za wierność Daniela była wierność Boga. Bóg jest wierny tym, którzy Mu służą.

Jego wierność nie zawsze oznacza, że sprawy potoczą się po naszej myśli, ale On wciąż jest wierny. Naszym obowiązkiem jest być Mu wiernym. Kiedy nie możesz już nic więcej, możesz być wierny. Kiedy jesteś wierny, ta wierność może mieć

wpływ na innych, prawda? Pomyśl o ludziach, których podziwiasz. Ich wierność miała wpływ na ciebie, a twoja wierność może mieć wpływ na innych.

IV. Wierność i jej wpływ na innych (Daniela 6:23-28).

Król Dariusz był naprawdę szczęśliwy wiedząc, że Daniel żyje! Wierność Daniela wpłynęła na Dariusza na kilka sposobów.

Po pierwsze, rozpoznał, że prawdziwymi winowajcami byli ci, którzy oskarżali Daniela. Zebrał ich więc i kazał wrzucić do jaskini lwów. Ich los nie był podobny do losu Daniela; ich podróż do jaskini lwa była podróżą w jedną stronę.

Po drugie, Dariusz napisał nowe prawo, nakazując wszystkim ludziom czcić Boga Daniela. (Daniela 6:25-26). Fakt, że Bóg uratował Daniela przed lwami, pomógł Dariuszowi rozpoznać, że Bóg Daniela różni się od jego bogów. W swoim dekreście wymienił niektóre atrybuty Boga.

- Bóg Daniela jest żywy, w przeciwieństwie do bóstw, które były czczone w królestwie Dariusza.
- Bóg Daniela jest niezłomny, a Jego królestwo trwa (Bóg jest wierny).
- Bóg Daniela jest wieczny (Bóg jest wierny).
- Bóg Daniela jest potężny i ratuje w cudowny sposób.
- Tylko Bóg Daniela jest godny czci (czyli powinniśmy być Mu wierni).

Król miał rację we wszystkich tych stwierdzeniach, ponieważ dowody były niezaprzeczalne. Widział Boże dzieło na własne oczy! Widział wierność Daniela wobec Boga i wierność Boga wobec Daniela. Miało to na niego głęboki wpływ i ostatecznie wpłynęło na całe królestwo.

Może się to zdarzyć również w naszym życiu. Gdy wiernie oddajemy cześć Bogu i służymy Mu, inni zauważają i widzą wierność Boga wobec nas. Może to mieć zmieniający życie wpływ na innych. Nigdy nie wiemy, jak Bóg wykorzysta naszą wierność, by wpłynąć na innych dla Niego. Pamiętaj więc, że kiedy nie możesz już nic więcej, możesz być wierny.

Oto historia Daniela! Tak, został uratowany przed lwami, ale to nie jest główną treścią tej historii! Główną sprawą jest wierność, zarówno wierność Daniela wobec Boga, jak i wierna natura Boga.

Fakt, że przeżył, mówi więcej o mocy i miłosierdziu Boga niż o Danielu. Ale fakt, że Daniel pozostał wierny Bogu, mówi wiele o jego charakterze i o Bożej wartości!

Zakończenie

Nie możesz powstrzymać konfliktów w swoim życiu, ale możesz być wierny. Nie możesz kontrolować decyzji innych, które zmieniają kierunek twojego życia, ale możesz być wierny. Nie możesz wyeliminować wszystkich trudności ani zmienić wielu okoliczności, w których się znajdujesz, ale możesz być wierny. Nie możesz mieć pewności, że Bóg zawsze będzie robił to, czego oczekujesz, ale możesz być wierny! Możesz być wierny w wykonywaniu obowiązków domowych, w oddawaniu pracy domowej na czas, pojawiać się w kościele i na młodzieżówkach, wierny w modlitwie, mówieniu prawdy, w szanowaniu innych, w dzieleniu się Ewangelią z innymi. Możesz być wierny!

Czy wiesz, jak stać się znanym jako wierna osoba? Podejmij decyzję, by być wiernym w jednej dziedzinie swojego życia. Następnie dokonaj wyboru, aby być wiernym w innym obszarze swojego życia. Następnie dokonaj wyboru... rozumiesz. Wierność rozwija się poprzez podejmowanie jednej decyzji na raz, gdy bardziej zależy ci na byciu wiernym niż na wyniku.

Wybór

A więc, czy to zrobisz? Czy zdecydujesz się żyć życiem, które charakteryzuje się wiernością? Czy zdecydujesz się być wierny już dziś? Jeśli tak, zacznij od jednego obszaru swojego życia i podejmij zobowiązanie wobec Boga w tym obszarze. Twoja dzisiejsza modlitwa może wyglądać tak:

Drogi Boże, dziś zobowiązuje się do wierności w _____. [Wypełnij puste miejsce.] Pomóż mi dokonywać wiernych wyborów krok po kroku.